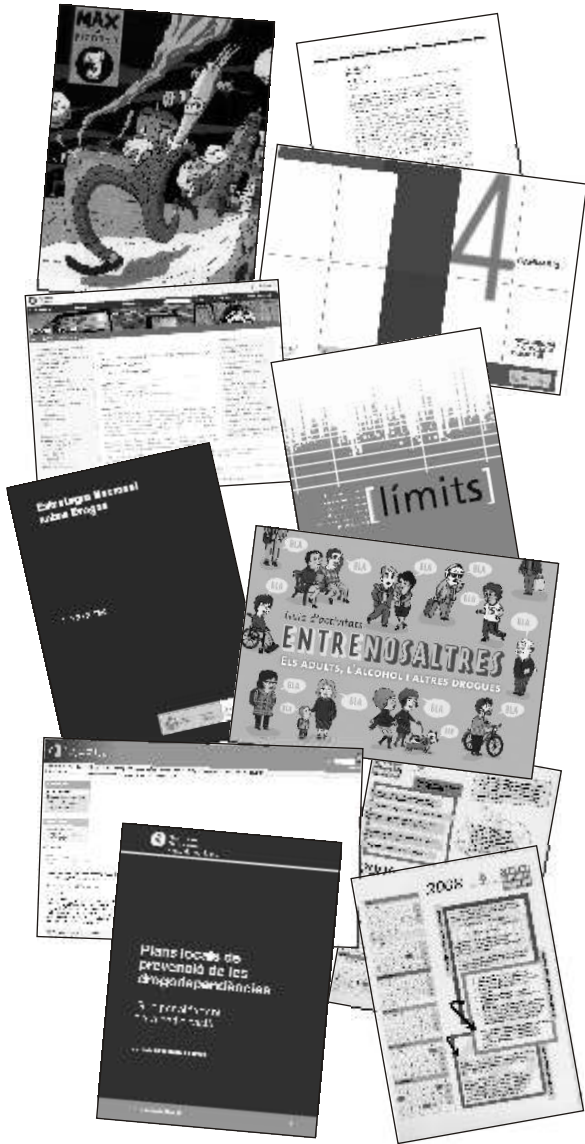

prevenim dro

Butlletí d'informació sobre **prevenció de drogodependències a Catalunya**

Número 27 - 2009

En aquest número...

Editorial

2

Presentació dels continguts més rellevants d'aquest número.

Cop d'ull a la recerca

2

Segona part de la col·laboració especial sobre prevenció familiar de la Dra. Karol Kumpfer, iniciada al número anterior, on comenta la seva experiència per augmentar la participació en els programes de prevenció familiar.

Materials

3

Guia d'activitats "Entre nosaltres" – per treballar amb la població adulta (llibret).

Límits. Programa d'actuació preventiva familiar de la transgressió i del consum de drogues en menors i joves que passen pel circuit de justícia juvenil – per evitar mals majors (manual).

Plans locals de prevenció de les drogodependències. Guia per al foment de la participació – per a tècnics i polítics (guia).

En pràctica

4

Presentació d'una experiència d'intervenció preventiva amb persones amb trastorn mental sever.

L'opinió

4

Francesc Hernández i Torres, cap del Servei d'Acció Social de la Diputació de Barcelona, comenta la seva visió sobre el sentit, la funció i la importància dels plans locals sobre drogues.

Finestra oberta

5

Presentació dels objectius, la metodologia i les conclusions generals d'un estudi del Consell Comarcal del Pla d'Urgell per conèixer la realitat dels adolescents de la comarca en relació al consum de drogues, amb vistes a desenvolupar el Pla Comarcal de drogues per al proper any.

Per molts anys!

5

Ens fem ressò de la commemoració durant l'any 2009 del 10è aniversari del projecte *Max a escena i del servei IRC xat*, així com del 20è aniversari de l'Associació Rauxa dedicada al treball en drogodependències amb les persones sense llar.

Amb poques paraules

6

Comentaris i notícies breus, d'aquí i d'arreu, sobre temes d'interès diversos relacionats amb les drogues i les drogodependències.

El calaix

6

Comentaris a propòsit de la celebració, el passat mes de novembre a Barcelona, de les primeres Jornades Nacionals sobre Prevenció de Drogodependències en l'Àmbit Local.

prevenim dro és un programa de l'associació:

amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Institut Català d'Assistència i Serveis Socials

i la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

Aquest nou número de **Prevenim.DRO** comença amb la segona part de la col·laboració especial de la Dra. Karol Kumpfer, iniciada al número anterior, que aborda en aquesta ocasió una qüestió tan important com difícil de respondre: com augmentar la participació en les intervencions preventives centrades en la família. Seguint amb la prevenció familiar, un dels materials que presenta aquest número és un programa d'intervenció amb pares i mares de joves que han entrat en el circuit de justícia juvenil. També hi trobareu, entre altres continguts, informació sobre uns tallers preventius per a població amb trastorn mental sever que es fan a Sant Boi de Llobregat, la visió del Cap del Servei d'Acció Social de la Diputació de Barcelona sobre el sentit i el valor dels plans locals sobre drogues i informació sobre un estudi del Consell Comarcal del Pla d'Urgell per conèixer la realitat en relació al consum de drogues dels adolescents de la comarca.

Cop d'ull a la recerca

Com augmentar la participació en les intervencions preventives centrades en la família?

Continuant l'article iniciat al butlletí anterior, la doctora Karol Kumpfer comenta en aquest número diferents estratègies per millorar la implicació dels pares en els programes familiars, basades en la seva experiència en l'ús del seu programa *Strengthening Families Program* (SFP).

Dels diferents abordatges preventius centrats en la família, només uns quants tenen prou recolzament científic per considerar-los basats en l'evidència: (1) l'entrenament conductual dels pares; (2) l'entrenament familiar en habilitats (treball amb els pares, treball amb els fills, i pràctica familiar); (3) la teràpia familiar (estructural, funcional o conductual); i (4) el suport familiar a la llar. A més, cal afegir dos plantejaments prometedors de baix cost: (a) implicar els pares per a que posin en pràctica a casa tasques assignades per correu per millorar les seves habilitats educatives; i (b) usar la tecnologia per oferir a les famílies quaderns i vídeos d'aprenentatge. D'aquests enfocaments, l'entrenament familiar en habilitats (com fa l'SFP en les seves diferents versions), que inclou sessions per als pares i per als fills separatament i sessions de pràctica per a les famílies en conjunt, és el que té un major impacte per reduir el consum d'alcohol entre els adolescents, segons dues revisions Cochrane^{1,2}. Tanmateix, la captació de famílies d'alt risc és un repte que cal afrontar i que comporta una reducció de l'impacte dels programes. Tot seguit es comenten alguns plantejaments que s'han mostrat efectius per millorar la implicació de les famílies, basats en l'experiència de l'ús de l'SFP a 17 països.

Captació de les famílies. Captar les famílies de manera universal a l'escola o la comunitat permet evitar associar cap estigma al fet d'assistir al programa. Amb aquest mètode vam captar en un projecte 800 famílies de 12 escoles primàries³. Tots els pares dels alumnes d'un curs concret van rebre una carta signada pel director de l'escola i el mestre del fill convidant-los a assistir a una reunió de "diversió en família" a l'escola, i informant-los que aquesta participava

en el programa SFP i que volien aconseguir una participació del 100% de la classe. A la reunió (que incloïa el sopar) es van sortejar obsequis d'empreses de material escolar entre els assistents que van arribar a l'hora, i es van explicar les característiques del programa. Al mateix acte, les persones interessades signaven els fulls d'inscripció, omplien un pretest i participaven en activitats lúdiques familiars. La captació va augmentar en informar que cada sessió inclouria el sopar, un servei de cangur per als fills petits, a més de petits obsequis per als pares que fessin les tasques de pràctica a casa, i per als fills, per portar-se bé a les sessions i per completar el programa. L'assistència augmentava en demanar els nens als seus pares que participessin per no perdre's ells els obsequis —el truc de McDonald's. També és útil que a aquestes reunions hi vagin famílies que ja han fet el programa anteriorment, així com els professionals que l'aplicaran, per fer amb els assistents alguna activitat lúdica i mostrar que aprendre pot ser divertit, reduint, així, els temors a participar en el programa.

(...) els programes familiars han d'aportar als participants recolzament social, millores tangibles en el comportament dels fills i un entorn amable i no estressant.

Taxa de retenció. Retenir les famílies al llarg del programa és un repte en aquests temps econòmicament difícils en què, sovint, els pares estan pluriempleats. Per això, els programes familiars han d'aportar als participants recolzament social, millores tangibles en el comportament dels fills i un entorn amable i no estressant. Per al SFP s'han assolit taxes de retenció del 85% després de la tercera aplicació

en una comunitat, treballant fins i tot amb famílies d'alt risc. Les primeres vegades que un equip l'aplica, la retenció pot baixar fins el 45%, però l'equip aviat aprèn com mantenir el compromís de les famílies, alhora que millora les seves competències en l'aplicació de les sessions. Una altra manera d'ajudar a mantenir l'assistència fins al final passa per implicar els participants, en les últimes sessions, en l'organització de la festa de cloenda del programa. També ajuda a millorar la retenció el fet de fomentar "l'orgull cultural" dels participants, convidant els pares a preparar la festa de manera que inclogui una mostra de les seves habilitats o peculiaritats culturals o artístiques, i fent que ensenyin aquestes habilitats als seus fills en les últimes sessions conjuntes (de pares i fills).

Una forma creativa de reduir les barreres per assistir als programes és emprar versions per a ordinador o via web. Es poden captar més famílies si no cal que assisteixin a sessions programades. Així, la taxa de persones que van completar el programa *Families that Care*, basat en un Cd-rom i un quadern de tasques per treballar-les al ritme de cadascú, es va moure entre el 85% i el 96%, amb xifres més altes per a les famílies afroamericanes que per a les blanques⁴.

Adaptació cultural. L'adaptació cultural de l'SFP per als habitants de les illes del Pacífic, els indis americans, els afroamericans i les famílies hispanes o llatines va mostrar que la implicació (captació i retenció) millorava un 40% si s'aplicava la versió adaptada culturalment. Tanmateix, els resultats en les famílies no van millorar per l'ús de la versió adaptada enlloc de la genèrica. Així i tot, certament, l'adaptació cultural millora la implicació⁵, però si el manual no s'ha adaptat culturalment, es pot mirar d'incorporar a l'equip aplicador a persones de la cultura de les famílies participants o, si més no, coneixedores de les seves peculiaritats.

Karol L. Kumpfer, Ph.D. Universtat d'Utah

Per saber-ne més:

- 1 Foxcroft, D. R., Ireland, D., Lister-Sharp, D.J., Lowe, G., & Breen, R. (2003). Longer-term primary prevention for alcohol misuse in young people: a systematic review. *Addiction*, 98, 397-411.
- 2 Foxcroft, D. R., (2006). Alcohol misuse prevention in young people: a rapid review of recent evidence. WHO Technical Report, Oxford Brooks University, Oxford, UK.
- 3 Kumpfer, K.L., Alvarado, R., Tait, C., & Turner, C. (2002). Effectiveness of school-based family and children's skills training of substance abuse prevention among 6-8 year old rural children. *American Psychologist*, R.Tarter, P.Tolan, & S. Sambrano (Eds.), Washington, D.C.: American Psychological Association Press.
- 4 Haggerty K.P., Skinner M.L., MacKenzie E.P., & Catalano R.F. (2007). A randomized trial of Parents Who Care: Effects on key outcomes at 24-month follow-up. *Prevention Science*, 8 (4), 249-260.
- 5 Holleran Steiker, L.K., Castro, F. G., Kumpfer, K.L., Marsiglia, F. F., Coard, S., & Hopson, L.M. (2008). A dialogue regarding cultural adaptation of interventions. *Journal of Social Work Practice in the Addictions*, 8(1), 154-162.

Guia d'activitats "Entre nosaltres"

Guia d'activitats de l'exposició "Entre nosaltres: els adults, l'alcohol i altres drogues" (vegeu el número 24 de Prevenim.dro) per treballar amb la població adulta, essent en aquest sentit, una eina innovadora que facilita fer intervencions preventives a un col·lectiu que habitualment no rep aquesta mena d'accions. La guia, de 20 pàgines, planteja propostes per fer debats i tallers relacionats amb l'exposició en centres de formació d'adults, centres d'atenció a la salut i altres espais comunitaris, com ara centre cívics, biblioteques, equipaments esportius, etc.

Elaborada per l'associació PDS, amb el suport tècnic i la col·laboració de la Subdirecció General de Drogodependències, inclou també, especialment en relació amb la proposta d'utilització en centres d'atenció primària, suggeriments aportats pel grup d'Alcohol de la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària, per l'Associació d'Infermeria Familiar i Comunitària de Catalunya i pel Programa "Beveu Menys" del Departament de Salut.

Més informació:

PDS · Promoció i Desenvolupament Social. Tel: 934 307 170

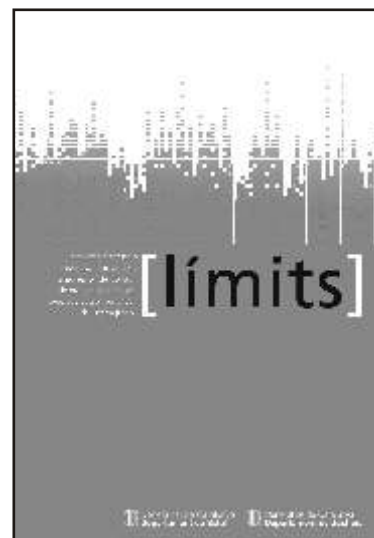
Límits. Programa d'actuació preventiva familiar de la transgressió i del consum de drogues en menors i joves que passen pel circuit de justícia juvenil

Manual d'un programa estructurat d'intervenció preventiva amb grups de famílies de joves que

passen pel circuit de la Justícia Juvenil, per potenciar la funció educativa de les famílies d'aquests joves i evitar o limitar l'ús de drogues i la reincidència en la transgressió a les normes. Alhora, també pot ser útil per intervenir de manera selectiva en altres contextos. "Límits" és una adaptació del programa "Protego" de prevenció familiar de les drogodependències, realitzada per l'associació PDS, Promoció i Desenvolupament Social, amb la col·laboració de professionals del Departament de Justícia i del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Com el seu predecessor, "Límits" consta de 8 sessions de 120 minuts on es treballen temes com ara: com facilitar el canvi en els fills a partir de canvis en els pares, com potenciar el compliment de les normes o com fer front a situacions conflictives relacionades amb l'ús de drogues. No obstant això, per adequar-lo a les necessitats de la nova població, s'han revisat els continguts i s'ha modificat el temps previst per fer les activitats i l'ordre d'aplicació de dues sessions.

Més informació: Departament de Salut. Direcció General de Salut Pública. Subdirecció General de Drogodependències. Tel: 935 513 608

Plans locals de prevenció de les drogodependències Guia per al foment de la participació

Publicació de la Diputació de Barcelona adreçada als tècnics locals de prevenció de les drogodependències i als polítics de les àrees implicades, per promoure processos participatius en el territori des del reconeixement de la coresponsabilitat social en l'abordatge del fenomen de les drogodependències. Aquesta guia, de 68 pàgines, és resultat de les aportacions d'un grup de treball format per professionals procedents del món local i de la Diputació de Barcelona, que va analitzar els elements d'un procés participatiu i les estratègies que afavoreixen la participació en un pla local de prevenció de les drogodependències. Posteriorment, tres professionals dels àmbits universitari i associatiu van ordenar i ampliar les aportacions del grup de treball, per configurar els tres apartats en que s'estructura la guia: aspectes teòrics, eines pràctiques i exemples d'experiències participatives (de Centelles, Les Franqueses del Vallès, Roda de Ter i Sant Boi de Llobregat).

Més informació: Diputació de Barcelona. Àrea de Benestar Social. Servei d'Acció Social. Tel: 934 022 471

En pràctica

Tallers preventius del consum de drogues per a població vulnerable amb trastorn mental sever

Quan una persona que pateix una malaltia mental pren drogues d'abús (alcohol, cànnabis, etc.) es fa més probable que baixi el seu compliment terapèutic, que hi hagi una menor resposta a la medicació i que s'agreugi la seva patologia i augmentin les recaigudes. Això genera més ingressos hospitalaris i més problemes socials i familiars. Tot l'anterior pot fer convenient i dóna sentit al fet de dur a terme intervencions preventives adreçades a aquest col·lectiu, per tal de minimitzar aquests riscos.

A Sant Boi de Llobregat, l'empresa municipal Coressa juntament amb el Programa Municipal Transversal de Prevenció de Drogodependències, duen a terme des de l'any 2007 una actuació preventiva adreçada a l'alumnat del Taller Prelaboral (un servei adreçat a persones amb trastorn mental sever que volen iniciar un procés formatiu per a la rehabilitació de competències laborals, personals i socials, amb l'objectiu d'aconseguir un treball al mercat protegit). Des de l'any 2007 fins ara (2009) han pres part en aquesta actuació preventiva 84 persones d'edats compreses entre 18 i 55 anys, les

quals han valorat les activitats com a molt interessants i útils.

Un equip multidisciplinari anomenat "Equip 3 de Prevenció", format per professionals del Servei de Drogodependències de l'Ajuntament, de la Policia Local i del Taller Prelaboral de Coressa, elabora i aplica les activitats que configuren la intervenció preventiva, que consta de dos blocs:

a) un bloc informatiu sobre l'alcohol, el cànnabis i el tabac, on es treballa a partir de falsos tòpics sobre els efectes del consum d'aquestes substàncies, tot emfasitzant les interaccions amb la medicació psiquiàtrica i la salut mental en general. A tal fi, s'han elaborat materials específics, amb fitxes per formar un panell i un calendari de recordatori amb informació sobre el cànnabis.

b) un bloc sobre seguretat viària i drogues i sobre les possibles repercussions legals de consumir cànnabis, que es treballa mitjançant la dramatització d'una situació en la que un vianant que n'ha consumit provoca un accident

Més informació: Ajuntament de Sant Boi de Llobregat. Programa Municipal Transversal de Prevenció de Drogodependències. Tel: 936 351 200

L'opinió

Francesc Hernández i Torres, nascut a Barcelona a l'any 1965, és llicenciat en Psicologia amb el títol d'especialista en Psicologia Clínica i està diplomad en Funció Gerencial de les Administracions Públiques per ESADE. Des de 1991 ha treballat en l'àmbit de les drogodependències, essent actualment Cap de Servei d'Acció Social de la Diputació de Barcelona. Atès el treball que aquesta institució desenvolupa des de fa uns anys en relació al plans locals sobre drogues, des de Prevenim.DRO li hem demanat que ens donés la seva visió sobre el sentit, la funció i la importància dels plans locals sobre drogues. La seva resposta ha estat la següent:

L'administració local, la dels nostres pobles i ciutats, es la més propera i la que té una major incidència, mitjançant les seves polítiques, en el benestar i qualitat de vida de tots els ciutadans. Pel que fa a l'àmbit de l'educació per a la salut i més concretament en la prevenció del consum de drogues, els municipis son un element clau a l'hora de coordinar les intervencions públiques i privades que es desenvolupen en el territori, així com per mobilitzar la participació i la iniciativa social davant els efectes negatius de l'ús i l'abús de les drogues.

Els plans locals de prevenció de les drogodependències han de ser un instrument impulsat pels municipis per donar estabilitat a les accions i programes desenvolupats, des de la màxima participació comunitària i tenint com objecte l'abordatge integral del fenomen. Des de la Diputació de Barcelona, mitjançant la Xarxa Local de Prevenció de les Drogodependències, donem suport tècnic i econòmic als ens local de la província per impulsar les polítiques preventives del consum de drogues a nivell local. Actualment són ja 184 els municipis que s'han adherit a aquesta xarxa, la qual té com a

Els plans locals de prevenció de les drogodependències han de ser un instrument impulsat pels municipis per donar estabilitat a les accions i programes desenvolupats, des de la màxima participació comunitària i tenint com objecte l'abordatge integral del fenomen.

principal objectiu impulsar els plans locals de prevenció i generar plataformes politico-tècniques que facilitin l'elaboració de metodologies i d'instruments comuns.

El nostre repte passa per superar les dificultats que presenta la realitat municipal de Catalunya, molt heterogènia i amb dificultats de finançament, però que té la seva força en el fet de ser un espai òptim per cercar complicitats i per generar dinàmiques participatives i corresponsables entre tots els agents implicats en la prevenció del consum de drogues, amb l'objectiu de consolidar una societat més justa, solidària i responsable.

Estudi sobre la realitat dels adolescents escolaritzats del Pla d'Urgell en relació al consum de drogues

Justificació. Des de principis dels anys 1990, el Consell Comarcal del Pla d'Urgell disposa d'un Programa de Prevenció de Drogodependències, que amb els anys, ha anat prenent forma i consistència, endegant l'any 2008 el camí cap a l'elaboració d'un Pla Comarcal de Drogodependències que permeti planificar les intervencions en aquest àmbit al llarg dels propers anys. Per iniciar aquest procés s'ha dut a terme recentment una primera fase de coneixement i anàlisi de la realitat de la comarca en relació al tema drogues. Així, el mes de setembre de 2008 es va iniciar un estudi per obtenir informació sobre el consum de drogues entre els adolescents escolaritzats al Pla d'Urgell. Els resultats de l'estudi, que s'ha fet al llarg de varis mesos, es van presentar en un acte que tingué lloc a Mollerussa el passat 8 de setembre de 2009. Certament, tant el Pla Nacional sobre Drogues (a nivell estatal) com la Generalitat de Catalunya (a nivell català), duen a terme periòdicament estudis epidemiològics que orienten sobre la situació i sobre l'evolució del consum de drogues en els adolescents escolaritzats. Però, per millorar l'efectivitat de les accions que es duen a terme en el territori, és important disposar de dades sobre la situació en l'entorn més proper. A més, el món rural té unes peculiaritats, pel que fa a estils de vida i formes de relació, que no poden reflectir adequadament estudis fets en entorns més urbans. Per tot això, es va considerar oportú dur a terme aquest estudi a nivell comarcal.

Metodologia. Va incloure, d'una banda, l'obtenció de dades quantitatives mitjançant qüestionaris administrats a diferents grups de població: a) els alumnes de 6è de primària de 19 de les 20 escoles del Pla d'Urgell (N=221), els alumnes d'ESO i de 1r de batxillerat dels tres IES de la comarca (N=816), els alumnes de primer curs de cicles formatius de grau mig dels dos centres imparteixen aquesta formació a la comarca (N=122) i els

alumnes del PTT de la comarca (N=11); b) els mestres i professors dels alumnes anteriors (N=80); c) els pares que van acceptar respondre un qüestionari que els van enviar l'AMPA i el centre escolar dels seus fills (N=327). D'altra banda, per obtenir informació qualitativa i alhora estimular la implicació dels diferents agents comunitaris, es van organitzar nou grups de discussió per recollir la percepció de diferents col·lectius sobre el consum de drogues per part dels joves de la comarca i sobre les necessitats percebudes. Els grups de discussió es van fer amb: a) amb mestres de primària; b) professorat de secundària; c) membres de les AMPA; d) policia local i mossos esquadra; e) alcaldes i regidors de joventut; f) espais i entitats juvenils; g) locals d'oci nocturn; h) àmbit social (UBASP, EAIA, Joventut); i) àmbit sanitari (CAP, CSMIJ, CAS, Programa Salut i Escola).

Resultats i conclusions. Del buidatge dels resultats d'aquest estudi es poden destacar, entre altres, els següents aspectes: a) La participació ha estat alta; b) les famílies voldrien estar informades dels possibles consums dels seus fills; c) els professorat no té prou eines per afrontar amb els pares situacions problemàtiques; d) la primera borratxera sol tenir lloc a edats molt joves (al voltant dels 12 anys); e) els joves tenen un accés força fàcil a les drogues, començant pel tabac i l'alcohol. Tot això, juntament amb moltes altres dades d'aquest estudi permeten extreure conclusions per orientar la prevenció de drogodependències al Pla d'Urgell, com ara: potenciar els recursos comarcals o mantenir un vincle més estret entre l'administració local i els cossos de seguretat. En tot cas, però, aquest estudi ha de ser un punt de partida per treballar plegats els diferents sectors implicats per consensuar els objectius del Pla Comarcal de Drogues del Pla d'Urgell per als propers anys.

Més informació: Consell Comarcal del Pla d'Urgell. Tel: 973 711 313

Per molts anys!

10è aniversari de *Max a escena*: 10 anys fent prevenció a Lleida a través del teatre.

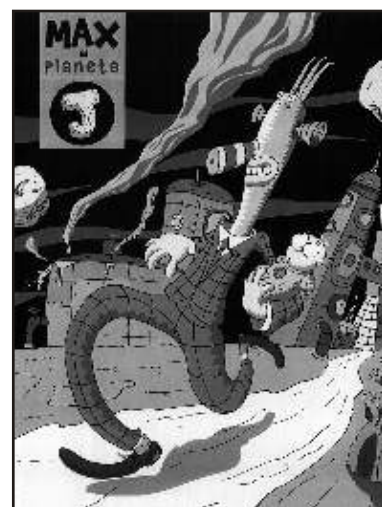
L'any 2009 ha complert 10 anys el projecte *Max a escena* de prevenció de drogodependències i promoció de la salut de l'Ajuntament de Lleida, adreçat als alumnes de 3r d'ESO, així com al seu professorat i als pares i les mares d'aquests joves.

Aquest projecte, que vam presentar a la *Finestra oberta* del primer número de *Prevenim.DRO* l'any 2000, en un moment d'inicis comuns, va néixer amb la intenció d'esdevenir una proposta preventiva sobre el consum de drogues, que incorporés elements reflexius i educatius d'una manera dinàmica, participativa, divertida i motivadora per als adolescents de 14 i 15 anys. Per això, *Max a escena* és un projecte fet per joves i per als joves, on els protagonistes són els propis joves i que parla de les drogues de la manera en què ells ho fan i ho viuen.

Al llarg d'aquests 10 anys han pres part en el projecte uns 14.000 joves de 22 centres d'educació secundària de Lleida (el 95% dels centres de la ciutat), a més d'aules taller i centres amb població provinent del fracàs escolar, 600 professors i professores i 1.500 pares i mares.

10 anys del servei IRC xaf. L'any 2009 ha complert el seu 10è aniversari el servei *IRC xaf* de l'associació GASS, consistent en un canal de consulta en línia sobre drogues en que un tècnic especialitzat atén consultes dels joves a través de l'*IRC* o de *Messenger*.

20è aniversari de l'associació Rauxa. Aquesta entitat, que ofereix tractament integral de la dependència de l'alcohol i altres addiccions per a persones sense llar i té com a objectiu la seva reinserció a la societat, ha fet 20 anys l'any 2009. Per celebrar-ho va organitzar una Jornada de treball i una Festa a Barcelona el 21 de juny passat.

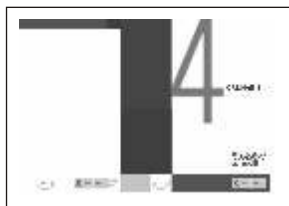

Estratègia Nacional sobre Drogues 2009-2016. Publicada al BOE del 13 de febrer de 2009, constitueix el nou marc de referència a nivell estatal per a l'abordatge dels problemes relacionats amb el consum de drogues per als propers vuit anys, per part de les diferents Administracions Públiques i de les organitzacions socials, en relació a la reducció de la demanda, la reducció de l'oferta, la millora del coneixement científic, la formació i la cooperació internacional.
Accessible a: <http://www.pnsd.msps.es/Categoria2/publica/pdf/EstrategiaPNSD2009-2016.pdf>

drogues, i de participació de la ciutadania, institucions i ONG del sector.

El Decret de creació es pot baixar de: <http://www.gencat.cat/salut/depsalut/html/ca/dir1852/drogcom09.pdf>

Informació actualitzada i de qualitat sobre el cànnabis. Després de la publicació, l'any 2006, del primer informe sobre el *Cannabis* de la Comissió Clínica del Pla Nacional sobre Drogues, s'ha publicat l'any 2009 una edició actualitzada i revisada (*Cannabis II*), que posa al dia els diferents aspectes relacionats amb l'ús d'aquesta droga i incorpora les evidències clíniques més recents.

Es pot baixar de: <http://www.pnsd.msps.es/Categoria2/publica/pdf/CannabisII.pdf>

Informe ESPAD 2007. El Projecte europeu d'enquestes sobre alcohol i altres drogues (ESPAD) realitza cada quatre anys, des de 1995, una enquesta als escolars europeus de 15 i 16 anys que ha esdevingut un instrument de gran valor per a l'anàlisi de les tendències al llarg del temps. A més dels 35 països ESPAD, l'informe de 2007 inclou dades d'Espanya i dels Estats Units.

Accés a l'informe complet en anglès a: <http://www.espad.org/espad-reports>

Accés a un resum en castellà a: www.emcdda.europa.eu/publicacions/espad

El calaix

Jornades sobre Prevenció de Drogodependències en l'Àmbit Local. Organitzades per la Diputació de Barcelona, la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i el Pla Nacional sobre Drogues, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, els dies 23 i 24 de novembre passat van tenir lloc a Barcelona les primeres Jornades Nacionals sobre Prevenció de Drogodependències a nivell local, amb el lema "Compromís i Proximitat". Abordar localment fenòmens socials complexos com la prevenció de les drogodependències requereix disposar de polítiques integrals que tenen en el municipi el mitjà privilegiat per al seu desenvolupament. Partint d'això, aquestes Jornades es proposaven: a) reflexionar sobre les actuacions i les estratègies desenvolupades en l'acció preventiva sobre les drogodependències; b) oferir un espai de diàleg i d'intercanvi de pràctiques preventives a partir d'experiències a nivell local; c) debatre sobre la prevenció a nivell local per afavorir la participació i consensuar propostes de millora; i d) presentar línies de futur en la prevenció. El programa va incloure conferències, presentació d'experiències (sobre compromís i proximitat amb les estructures comunitàries, amb les famílies, amb els joves i amb la comunitat educativa), grups de treball (sobre prevenció comunitària, prevenció familiar, prevenció en l'àmbit educatiu i prevenció adreçada als adolescents i joves) i una taula de debat sobre línies de futur. D'una manera sintètica, les conclusions de les Jornades indiquen que: 1. Les drogues generen conductes que alteren la responsabilitat i la llibertat; 2. Prevenir és treballar els factors de protecció; 3. La prevenció ha de ser integral, amb protocols de detecció precoç, inversió en formació i capacitació i perspectiva intercultural i de gènere; 4. Cal propiciar un major empoderament de les famílies en la seva gestió educativa; 5. La prevenció comunitària ha d'actuar de forma coordinada i interdisciplinària; 6. Cal canviar la imatge dels adolescents i joves que transmeten els mitjans de comunicació; 7. La prevenció ha de promoure la iniciativa, l'autonomia, la competència social i la ciutadania; 8. La prevenció ha d'avançar d'acord amb la transformació de l'escola, tant pel que fa a eines com a propostes; 9. La coordinació i la participació són claus en un Pla Local de Prevenció; 10. Cal invertir més en prevenció en els primers anys de secundària i ajudar a les famílies.

Més informació: http://www.diba.es/servsocials/jornades/jor_na_drogues.asp

prevenim dro

Edita: PDS · Promoció i Desenvolupament Social
Direcció: Jaume Llariba i Antoni Duran
Disseny i muntatge: E. Bosch
Fotomecànica i impressió: Litosplai, SA
Dipòsit legal: B.44.871-2000

Voleu donar a conèixer un programa, un material o una notícia?
Voleu que el butlletí tracti algun tema en concret?
Voleu estar en el mailing de distribució?

FEU-NOS-HO SABER!
Prevenim.dro

Tel: 934 307 170 · Fax: 934 390 773
E-Mail: prevenim.sida@pdsweb.org

